

РЕШЕНИЕ

№ 10206

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **12584** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), чрез процесуалния си представител, против решение № 4518 от 14.10.2024г. на Софийски районен съд (СРС), постановено по н.а.х.д. № 10480 по описа на СРС за 2024г. С решението е отменено Наказателно постановление (НП) № НП-23 от 17.04.2024 г. издадено от председателя на КЕВР, с което на "Електроразпределение Север" АД, на основание чл.60а, ал.1 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ е наложена "имуществена санкция" в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл.56, ал.1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (отм.).

Решението е оспорено като постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. В касационната жалба се твърди, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения. Изложени са съображения, че в конкретния случай намира приложение Глава четвърта от Наредба № 6 - „Ред за

присъединяване на електрически централи към електрическите мрежи извън тези, уредени по ЗЕВИ. Моли съда да отмени решението на СРС и НП да бъде потвърдено. В съдебно заседание касаторът, чрез упълномощен юрисконсулт, поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две инстанции. Прави възражение за прекомерност на претендираните от ответната страна разноски за адвокатски хонорар.

Ответникът по касация - "Електроразпределение Север" АД, депозира писмен отговор, в който изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли въззивното решение да бъде оставено в сила като правилно. Претендира присъждане на разноски. Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София- град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Възприета е от въззивния съдебен състав следната фактическа обстановка:

"Електроразпределение Север" АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], В. Т.-Е, [улица], №258, е с издадена лицензия № Л-138-07 от 13.08.2004г. за дейността "разпределение на електрическа енергия".

„КРЕС ПРО“ ООД е подало до „Електроразпределение Север“ АД искане №[ЕГН] от 01.12.2022г. за проучване на условията и начина за присъединяване на Ф. с мощност 30Kw, предвидена за изграждане на адрес: [улица], №2 А, [населено място], общ. С. към електроразпределителната мрежа.

На 23.01.2023г. „Електроразпределение Север“ АД е издало становище №П.-4313 относно условията за присъединяване на посочения по-горе обект за производство на електрическа енергия за възобновяеми източници, извън тези уредени в ЗЕВИ, на основание чл.56 от Наредба №6 от 24.02.2014г. /отм. 2024г./. Доколкото това становище е на основание чл.56 Наредба №6 от 24.02.2014 г. /отм. 2024г./ („М. оператор извършва проучване, изготвя и предоставя писмено становище за условията за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване по чл. 50, в срок до 30 дни за оператора на разпределителната мрежа и до 60 дни за оператора на преносната мрежа от датата на постъпване на искането“) е прието, че като не е издало в срок до 03.01.2023 г. на адрес: [населено място], [улица], В. Т.-Е становище, с което да определи условията за присъединяване на Ф. с мощност 30 kW, предвидена за изграждане на адрес: [улица], [населено място], общ. С. към електроразпределителната мрежа, то на дата 04.01.2023 г. „Електроразпределение Север“ АД е нарушило чл.56, ал.1 от Наредба №6 /отм.2024г./, с което е осъществило състава на чл.60, ал.1 ЗЕВИ, ред. ДВ бр. 86 от 2023 г., който се явява по-благоприятен закон от чл.206, ал.1 от Закона за енергетиката.

За горното деяние на „Електроразпределение Север“ АД е съставен АУАН № Е-КРС-12 от 23.01.2024 г. от свидетеля К. - главен експерт в КЕВР, който е предявен и връчен на упълномощен представител на дружеството. Възражение срещу

АУАН не е постъпило в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН. Административнонаказващият орган (АНО) е приел изцяло фактическите и правните констатации на актосъставителя и въз основа на материалите по преписката е издал процесното НП, с което на „Електроразпределение Север“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева.

При така установената фактическа обстановка, решаващият съд е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като съдържат изискуемите по чл.42 и чл.57 ЗАНН реквизити, а от даденото описание на обстоятелствата по извършване на нарушението става ясно за какво деяние е ангажирана отговорността на акционерното дружество. Съдът намерил, че в случая са налице основания за отмяна на НП, поради неправилно приложение на закона. Според мотивите на решението, приложима в настоящия случай е процедурата, разписана в глава 5 от Наредба 6/2014г. Приел е още, че и санкционната норма на чл. 60а, ал. 1 ЗВЕИ е приложена неправилно от АНО, доколкото в редакцията ѝ към момента на извършване на нарушението се съдържа предписание за налагане на санкции, но не и административно наказателна отговорност за оператор. Въззивното решение е правилно.

От страна на въззивния съд е извършена цялостна и задълбочена проверка на обжалваното НП, съгласно задължението по чл. 313 и чл. 314 НПК, приложим по препращане от чл.84 ЗАНН. Не са допуснати нарушения на процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства. Събраните в рамките на въззивното производство доказателства в достатъчна степен изясняват фактическата обстановка.

Мотивите, изложени от въззивния съд, относно основанията за отмяна на НП са достатъчно изчерпателни и задълбочени, напълно се споделят от настоящия съдебен състав, поради което не е необходимо тяхното повтаряне, съгласно разпоредбата на чл.221, ал.2, изречение второ от АПК.

С обжалваното НП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размера на 10 000 лева, за административно нарушение по чл.56, ал.1 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, обн. ДВ бр. 31 от 04.04.2014 г. (отм.).

Редът за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници е регламентиран в Глава пета от Наредба № 6, като Раздел I се отнася до обектите по чл.23, чл.24, т.2,3, 4 и чл.25 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/, а раздел II до обектите по чл.24, т.1 от ЗЕВИ. Посочената като нарушена разпоредба се намира в Глава четвърта на Наредбата. На първо място, искането за становище за присъединяване касае обект Ф. (фотоволтаична електроцентрала), с мощност 300 kW. В обстоятелствената част на НП също е посочено, че обектът е Ф. с мощност 300 kW. Следователно, касае се за обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, поради което и приложение следва да намери процедурата, разписана в Глава пета от Наредбата - "Ред за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници" (чл. 80 и сл.), а не тази по глава IV, предвиждаща реда за присъединяване на електрически централи към електрическите мрежи извън тези, уредени по ЗЕВИ.

Споделят се и изводът на СРС, че неправилно е приложена и санкционната

разпоредба на чл.60а, ал.1 ЗВЕИ, доколкото същата предвижда ангажиране на административнонаказателна отговорност „на оператор на електропреносна или електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, който наруши разпоредба на чл.26 и/или срок по процедура за присъединяване на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници, предвиден в този закон или в наредбата по чл.116, ал.7 от ЗЕ“, едва след изменението влязло в сила на 13.10.23г., но не и към момента на извършване на твърдяното нарушение – 04.01.2023г. Към 04.01.2023г. е действала редакцията на посочената разпоредба в следния вид: "На енергийно предприятие, което наруши разпоредбите на чл.26, ал.3 или на чл.31, ал.10 се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 50 000 лв.". Видно е, че не се е предвиждала санкция за нарушение на срок по процедура за присъединяване на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници, предвиден в наредбата по чл.116, ал.7 ЗЕ, за каквото нарушение е наказан ответникът по касация. При извършената служебна проверка касационната инстанция не констатира пороци, водещи до недопустимост или нищожност на обжалваното решение. С оглед горните съображения, не са налице и сочените в касационната жалба основания за отмяна на решението, поради което същото следва да се остави в сила. С оглед изхода на спора и отправеното искане в полза на касатора следва за се присъди адвокатско възнаграждение, в размер на 1560 лева, на основание чл.143 АПК. С оглед направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника, следва да бъде отбелязано, че след преценка на фактическата и правна сложност на спора и минималния размер по чл.7, ал.2, т. 3, вр. § 2 "а" от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, се налага изводът, че не са налице предпоставките на чл.78, ал.5 ГПК, приложим на основание чл.144 АПК, за редуциране на претендирания адвокатски хонорар. По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, Х. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4518 от 14.10.2024г., постановено по н.а.х.д. № 10480/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати "Електроразпределение Север" АД, ЕИК[ЕИК], разноси в размер на 1560 (хиляда петстотин и шестдесет) лева.

Решението е окончателно.